

[Tinning]

at ministeren bare gør nogle bemærkninger om, at der nok skal tages fat på finansieringssiden, uden at gøre det meget klarere, for jeg mener, at en egentlig diskussion af socialforskningsinstituttets fremtid også må være en diskussion af finansieringsforholdene. Er det i orden, at staten kun putter ca. 55 pct. ind i det, eller skulle der puttes noget mere ind?

Jeg mener, at en væsentlig diskussion, som vi måske kommer til at tage i udvalget, kommer til at dreje sig om det med det kortsigtede. Jeg kan forstå på fru Aase Olesen, at fru Aase Olesen i virkeligheden beklager sig over, at socialforskningsinstituttet ikke laver undersøgelsesarbejde, der direkte kan bruges som baggrundsarbejde for lovforslag.

Fru Aase Olesen ville godt have, at socialforskningsinstituttet sagde: den lov, som I lavede for et halvt år siden, fungerer sådan og sådan, og derfor må I lave den om sådan og sådan.

Jeg mener, det er vigtigt at finde ud af: er det det, ministeren også godt vil have? Ministeren siger bare – det er lidt tåget – at der er brug for, at forskning i meget høj grad skal omhandle den nære fremtids problemer, og særdeles megen brug for, at en væsentlig del af forskningsprogrammerne gennemføres inden for kortere tidsfrister. Jeg ville være glad, hvis ministeren kunne sige lidt mere om, hvordan den kortsigtethed skal forstås. Det synes jeg er vigtigt.

Jeg synes egentlig også, vi mangler nogle svar på, hvorfor i alverden ministeren har så travlt. Vi har nogle avisskriverier, som er mere eller mindre uunderbyggede. Det kan ministeren ikke bygge på. Vi har en planredegørelse for forskningen, som undervisningsministeren lige er kommet med. Hvorfor kan socialministeren ikke vente på den? Vi har et finansministerium, som efter sigende har udtalt i et høringssvar om lovforslaget, at noget af det, ministeren foreslår, i virkeligheden ikke er specielt velgennemtænkt.

Jeg synes, at ministeren må forklare: hvorfor skal det her gå så stærkt? En forklaring kan være den hetz, der har været, men det vægrer jeg mig i første omgang ved at tro på.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Det er i hvert fald tilfredsstillende at kunne starte med at fastslå, at der tilsyneladende

i dette folketing er et bredt flertal for at prøve at ændre på ledelsesstrukturen i socialforskningsinstituttet. Jeg takker først og fremmest ordførerne fra regeringspartierne, fra socialdemokratiet og fra det radikale venstre og delvis også fra fremskridtspartiet for en forståelse for, at det nu er nødvendigt at prøve at få skabt ro omkring socialforskningsinstituttet.

Når jeg ser på debatten, vil jeg under alle omstændigheder vove at drage den konklusion, at der er et meget bredt flertal for bestyrelsesmodellen, for en opdeling i afdelinger med tilknyttede forskningsudvalg, her underforstået en nedlæggelse af socialforskningsrådet. Det er for mig at se de instrumenter, der er afgørende for, at socialforskningsinstituttet i højere grad kan komme til at fungere efter hensigten. Jeg noterer med glæde, at det forholder sig sådan.

Der kan naturligvis være uenighed om, hvordan bestyrelsen skal sammensættes, hvor stor den skal være. Der kan blive en frugtbar diskussion i udvalget om kompetenceforhold imellem direktion og bestyrelse, men det er for alle disse elementers vedkommende ting, som efter min mening kan diskuteres i en fredsommelig atmosfære i udvalget, og jeg føler, at det også vil være muligt at nå et resultat på dette område. Det afgørende er enigheden om princippet i den struktur, der er lagt frem.

Man kan, som nogle har gjort det, sige, at nu har vi fået en planredegørelse for forskningen, og så må vi hellere studere den og se, om det ikke giver anledning til en anden holdning til det forslag, der er fremsat her. Jeg havde faktisk også ventet, at denne holdning ville komme frem. Den er da heldigvis ikke kommet fra så mange.

Min opfattelse efter at have skimmet rapporten er den, at forslaget i realiteten i sine principper er i overensstemmelse med planredegørelsen på mangfoldige områder. Her taler man også om en bestyrelse som ansvarlig for sektorforskningsinstitutterne som noget afgørende, så jeg mener sådan set ikke, at der er noget som helst her, som behøver at skabe vanskeligheder for behandlingen af lovforslaget.

Jeg er direkte blevet spurgt om, hvorfor jeg har hastværk, og hertil er mit svar, at jeg for så vidt ikke har noget hastværk, jeg skynder mig langsomt af én eneste grund, nemlig